

Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitab Région de Bruxelles-Capitale ühe väite, mis koosneb kahest osast.

Esiteks, Üldkohtu keeldumine analüüsida hagi vastuvõetavuse tingimusi Árhusi konventsiooni artiklit 9 arvestades, on tingitud selle konventsiooni artikli 2 lõike 4 ja artikli 9 väärast tõlgendusest ning seda ei ole piisavalt põhjendatud.

Teiseks, Üldkohus leidis, et hageja ei ole otseselt puudutatud, esitades ebapiisava põhjenduse ja rikkudes ELTL artikli 263 neljandat lõiku ning määruse 1107/2009 artikli 20 lõiget 2, artikli 32 lõiget 1, artikli 36 lõiget 3, artikli 41 lõiget 1 ja artikli 43 lõikeid 5 ja 6.

Apellatsioonkaebuse teises osas, mis on esitatud juhuks, kui Euroopa Kohus rahuldab nõude vaidlustatud kohtumäärus tühistada ja otsustab hagi vastuvõetavuse küsimuses ise otsuse teha, esitab Région de Bruxelles-Capitale põhjused, miks tema hagi tuleb tunnistada ELTL artikli 263 neljanda lõigu tingimuste täitmise seisukohast vastuvõetavaks.

(¹) ELT 2017, L 333, lk 10.

Hamasi 16. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda laiendatud koosseisus) 6. märtsi 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-289/15: Hamas versus nõukogu

(kohtuasi C-386/19 P)

(2019/C 220/33)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Hamas (esindaja: advokaat L. Glock)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada 6. märtsi 2019. aasta otsus kohtuasjas T-289/15: Hamas vs. nõukogu;
- teha lõplik otsus apellatsioonkaebuse esemeks olevates küsimustes ja
- mõista kõik nii Üldkohtus kui ka Euroopa Kohtus kantud kulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse toetuseks neli väidet.

Esimene väide, et Üldkohus moonutas toimiku dokumente, asendas vaidlustatud akti autori põhjendused omaenda põhjendustega, rikkus oma otsuse põhjendamise kohustust ning jättis apellandi ilma võimalusest oma kaitseks valmistuda, sest ta asus seisukohale, et nõukogu tugines 2015. aasta märtsi aktide põhjenduste A lisa punktis 15 ja B lisa punktis 17 viidatud faktilistele asjaoludele iseseisvalt.

Teine väide, et Üldkohus rikkus ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõiget 4, sest ta mõõnis, et ühe haldusastutuse otsuse oli teinud pädev asutus selle sätte tähenduses, ehkki selle otsuse suhtes ei olnud teostatud kohtulikku kontrolli.

Kolmas väide, et Üldkohus rikkus ühise seisukoha 2001/93 artikli 1 lõiget 4, ETL artiklit 296 ja apellandi kaitseõigusi ning õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, sest ta asus seisukohale, et Ühendkuningriigi otsus oli süüdimõistev otsus ning et nõukogu oli seetõttu kohustatud tuginema võimalikult ulatuslikult selle teinud asutuse hinnangule.

Neljas väide, et Üldkohus rikkus töendamiskoormise eeskirju; lubas nõukogul oma põhjendusi kohtumenetluse käigus parandada; võttis arvesse tõendeid, ilma et ta oleks kontrollinud, kas need vastavad tõele; eiras vaidluse faktiliste asjaolude üle võistlevat laadi; moonutas toimiku dokumente ja eiras menetluste sõltumatus põhimõtet, sest ta asus seisukohale, et Hamas ja Hamas IDQ on üks ja sama üksus.

Euroopa Kohtu presidendi 8. märtsi 2019. aasta määrus (Nejvyšší správní soudi eelotsusetaotlus — Tšehhi Vabariik) — D. H. versus Ministerstvo vnitra

(kohtuasi C-704/17) ⁽¹⁾

(2019/C 220/34)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 83, 5.3.2018.

Euroopa Kohtu presidendi 3. aprilli 2019. aasta määrus (Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brusseli eelotsusetaotlus — Belgia) — Oracle Belgium BVBA versus Belgische Staat

(kohtuasi C-318/18) ⁽¹⁾

(2019/C 220/35)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 294, 20.8.2018.
